

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3333/2021
07.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Ружица Николић, адвокат из ..., против туженог ДОО „Зом Импекс“, Предузеће за трговину и експорт-импорт Суботица, чији је пуномоћник Миодраг Батинић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1061/20 од 05.03.2021. године, у седници одржаној 07.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1061/20 од 05.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1061/20 од 05.03.2021 . године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 1024/19 од 28.08.2020. године, обавезан је тужени да тужиљи на име повраћаја купопродајне цене базена са металном конструкцијом исплати 5.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 18.12.2019.године, до исплате и да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 37.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 1061/20 од 05.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана

испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с`обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и потребе новог тумачења права јер примена чланова 50., 51., 52. и 53 Закона о заштити потрошача није спорна у судској пракси и не захтева ново тумачење права, а тужени уз ревизију није доставио одлуке којима је на другачији начин решено ово правно питање. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање). Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије туженог не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за туженог, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 18.12.2019. године, вредност предмета спора је 5.000,00 динара, која очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С`обзиром на то да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић